

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

JAWNE

Egz. Nr 3

Płk mgr inż. Bronisław PAWŁOWSKI

ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNE OBRONY pz (pcz)

Wykład

BIBLIOTEKA NACJONALNA
Archiwum Szkoły Oficerów Specjalnych
Nr ewid. _____

44236

Kalbanski

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

JAWNE

Egz. Nr 3

Plk mgr inż. Bronisław PAWŁOWSKI

ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNE OBRONY pz (pcz)

Wykład

BIBLIOTEKA WYDZIAŁU ASB WP
Archiwum Sztabu Oficerów Specjalnych

Nr ewid. _____

44236

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

JAWNE

"ZATWIERDZAM"
SZEŃ KATEDRY TW inż.

Procek
płk doc. dr Tadeusz PROCAK

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. RP Nr 11 poz. 95)
.....
podpis

~~.....~~
~~.....~~

~~.....~~
Egz. Nr. 3..

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Płk mgr inż. Bronisław PAWŁOWSKI

"ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNE OBRONY pz /pez/

/Wykład/

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASW WP
Archiwum Zarządu Zborów Specjalnych
Nr ewid. 442/36

WARSZAWA

STYCZEŃ

1979r

W Y K Ł A D

dla I Kursu Wydziału Wojsk Lądowych

- I. TEMAT: Zabezpieczenie inżynieryjne obrony pz /pcz/
II. C E L: Zapoznać słuchaczy z podstawowymi zadaniami zabezpieczenia inżynieryjnego i ich realizację w obronie pułku.
III. CZAS: : I KWL /bez grupy inż./ - 1 godz. /45'/.
grupa inż. - 2 godz. /90' lub 3 godz. /135' /.

IV. ZAGAIENIA DO PRZEROBNIENIA:

1. Wprowadzenie do tematu	2' /5' -10'
2. Podstawowe zadania zabezpieczenia inżynieryjnego obrony pułku	5' /5'
2.1. Realizowane w okresie organizacji obrony	/5'
2.2. Realizowane w okresie walki obronnej	/5'
3. Rozpoznanie inżynieryjne	5' /10'-15'
3.1. Rozpoznanie inżynieryjne terenu	/5'-10'
3.2. Rozpoznanie inżynieryjne nieprzyjaciela	/5'
3.3. Możliwości prowadzenia rozpoznania	5' /5'
4. Rozbudowa fortyfikacyjna terenu	9' /10'-20'
5. Rozbudowa zapór inżynieryjnych	7' /10'-20'
6. Niszczenie i urządzenie węzłów zapór	5' /5' -10'
7. Przygotowanie i utrzymanie dróg	5' /10'
8. Zabezpieczenie inżynieryjne działań drugiego rzutu /odvodu/	/5'
9. Udział w likwidacji skutków uderzeń jądrowych nieprzyjaciela	/5'
10. Zasady wykorzystania ksep pz /pcz/ w obronie	5' /5'-10'
11. Podanie literatury i odpowiedzi na pytania	3' /5'-10'

=====
Razem: 45' /90'-135'

UWAGA:

Czas w liczniku dotyczy wykładu jednogodzinnego, a w mianowniku ~~dwu-trzygodzinne~~. Czas podany w nawiasach nie jest wliczony do czasu ogólnego /pkt.3/.

V. PRZEBIEG I TREŚĆ WYKŁADU

1. Wprowadzenie do tematu 2 1/5' Podanie tematu i celu wykładu.

Charakter współczesnej obrony stawia przed zabezpieczeniem inżynieryjnym wysokie wymagania, a jednocześnie stwarza bardzo trudne warunki praktycznego wykonania zasadniczych prac inżynieryjnych.

Charakter, ^{będzie} zakres i kolejność prowadzenia prac inżynieryjnych zależy m.in. od: warunków w jakich następuje przejście do obrony, otrzymanego zadania, ugrupowania bojowego, terenu, sił i środków, czasu jakim się dysponuje na wykonanie prac oraz pory roku i warunków atmosferycznych.

Zabezpieczenie inżynieryjne obrony organizuje się na podstawie: otrzymanego zadania, wytycznych szefa saperów dywizji oraz decyzji dowódcy pułku. Dowódca pułku określa zakres, kolejność i terminy rozbudowy inżynieryjnej rejonu obrony pułku.

2. Podstawowe zadania zabezpieczenia inżynieryjnego realizowane w obronie pułku 5 1/5'

Zabezpieczenie inżynieryjne obrony pułku obejmuje:

- rozpoznanie inżynieryjne;
- rozbudowę fortyfikacyjną terenu;
- rozbudowę zapór inżynieryjnych;
- niszczenia i urządzenie węzłów zapór;
- przygotowanie i utrzymanie dróg;
- zabezpieczenie inżynieryjne kontrataków;
- a ponadto
- udział pododdziałów inżynieryjnych w likwidacji skutków uderzeń jądrowych nieprzyjaciela;
- urządzenie i utrzymanie punktów wydobywania i oczyszczania wody;
- inżynieryjne przedsięwzięcia w zakresie maskowania.

2.1. Realizowane w okresie organizacji obrony 1/5'

- rozpoznanie inżynieryjne;
- rozbudowa punktów oporu i rejonów obrony pododdziałów piechoty, czołgów, stanowisk ogniowych artylerii oraz rubieży ogniowych;
- budowa zapór inżynieryjnych oraz przygotowanie niszczeń na prawdopodobnych kierunkach działania nieprzyjaciela;
- przygotowanie dróg dofrontowych, rokadowych i dróg manewru;

- rozbudowa stanowisk dowodzenia;
- ✓ - przygotowanie rubieży do kontrataków;
- ✓ - rozbudowa ukryć dla tyłów pułku;

2.2. Realizowane w okresie walki obronnej - /5'

- rozpoznanie inżynieryjne;
- rozbudowa zapór inżynieryjnych i dokonywanie niszczeń na kierunkach działania nieprzyjaciela;
- utrzymanie istniejących dróg i przygotowanie dróg dodatkowych;
- doskonalenie rejonów obrony i punktów oporu oraz rozbudowa nowych obiektów lub odtworzenie naruszonego systemu urządzeń obronnych /dotyczy polowych urządzeń fortyfikacyjnych i zapór minowych/;
- zabezpieczenie inżynieryjne kontrataków.

3. Rozpoznanie inżynieryjne /5' / 10' /

3.1. Rozpoznanie inżynieryjne terenu - /5'

Rozpoznanie terenu między innymi powinno określić:

- ✓ - warunki rozbudowy obiektów fortyfikacyjnych w planowanych rejonach obrony;
- warunki wykorzystania istniejących dróg do manowru wojsk oraz ewentualne potrzeby budowy dróg na przekaj;
- stopień przekraczalności terenu przez poszczególne rodzaje wojsk;
- kierunki i rubieże ~~xxxxxxx~~ zakładania i budowy zapór inżynieryjnych oraz wykonania niszczeń;
- możliwości powiązania przeszkód naturalnych z zaparami inżynieryjnymi w celu stworzenia systemu zapór i niszczeń;
- ochronne i maskujące właściwości terenu;
- warunki zaopatrywania wojsk w wodę;
- możliwości wykorzystania miejscowych zasobów materiałowych.

Dane z rozpoznania terenu są podstawą do określenia sił, środków i czasu potrzebnych do wykonania zadań w zakresie rozbudowy inżynieryjnej obrony.

Jeśli nieprzyjaciel wykonał uderzenia jądrowe na wojska w głębi obrony oraz obiekty, rozpoznanie inżynieryjne winno określić: zmiany w pokryciu i konfiguracji terenu, miejsca i wielkość nasypów, rumowisk, zawałów i pożarów oraz drogi ich obojścia, stan techniczny dróg i możliwości ich wykorzystania, odcinki zniszczonych szpór, stopień i charakter uszkodzeń obiektów fortyfikacyjnych w rejonie obrony pułku oraz niezbędne przedsięwzięcia inżynieryjne związane z likwidacją skutków uderzeń jądrowych.

3.2. Rozpoznanie inżynieryjne nieprzyjaciela - /5'

Rozpoznanie inżynieryjne nieprzyjaciela prowadzi się w celu ustalenia jego działalności świadczącej o przygotowywaniu natarcia. Rozpoznanie to może określić:

- zwiększenie intensywności prac drogowo-mostowych w taktycznej głębokości ugrupowania a zwłaszcza w rejonach rozmieszczenia jego pierwszych rzutów;
- zwiększenie aktywności rozpoznania naszej obrony, szczególnie zapór przed przednim skrajem;
- zdejmowanie niektórych pól minowych w głębi własnego ugrupowania oraz wykonywanie przejść przed przednim skrajem we własnych i naszych zaporach minowych;
- uzupełnienie stanu osobowego posiadanych pododdziałów inżynieryjnych oraz pojawienie się nowych pododdziałów inżynieryjnych;
- uzupełnienie pododdziałów w sprzęt i środki inżynieryjne.

3.3. Wzrost możliwości prowadzenia rozpoznania inż. . . - 5' /5'

Na szczeblu pułku dane inżynieryjne dotyczące nieprzyjaciela i terenu, z zasady otrzymuje się przez:

- rozpoznanie prowadzone przez pododdziały inżynieryjne /IPG, IPR, SIPR/;
- rozpoznanie prowadzone przez inne rodzaje wojsk, wojska specjalne i służby;
- działalność bojową pododdziałów pułku;
- informacje otrzymywane od przełożonych i sąsiadów;
- przesłuchiwanie jeńców, zbiegów, miejscowej ludności, a także ~~xxxx~~ zdobytych dokumentów nieprzyjaciela, jego sprzętu i uzbrojenia inżynieryjnego;
- osobistego rekonesansu szefa saperów.

Do prowadzenia rozpoznania inżynieryjnego w pułku wykorzystuje się m.in. etatową drużynę rozpoznania z kompanii saperów pułku, z której można zorganizować 1-2 IPO, lub jeden IPR /SIPR/.

Oprócz tego rozpoznanie inżynieryjne prowadzą pododdziały inżynieryjne /elementy ugrupowania inżynieryjnego/ dla potrzeb wykonywanych przez siebie zadań /OZap, OZR/.

4. Rozbudowa fortyfikacyjna terenu 8`/10`

Rozbudowa fortyfikacyjna terenu jest jednym z czynników uodparniających ugrupowanie bojowe na oddziaływanie ognia nieprzyjaciela, a szczególnie broni masowego rażenia, czyni obronę trwałą i wpływa na zachowanie gotowości bojowej pododdziałów i zmniejszenie strat.

powinna

Rozbudowa fortyfikacyjna terenu ~~KIXXX~~ zapewnić:

- dogodne warunki odparcia przeważających sił nieprzyjaciela i utrzymania ważnych rejonów;
- ochronę ludzi i sprzętu przed uderzeniami broni jądrowej nieprzyjaciela;
- skryte rozmieszczenie w terenie pododdziałów i zapewnienie im swobody manewru;
- pełne wykorzystanie możliwości wszystkich środków ogniowych będących w uzbrojeniu pułku;
- sprzyjające warunki przejścia pułku z obrony do natarcia.

Dowódcy pododdziałów organizując wykonanie prac fortyfikacyjnych wskazują: zakres, sposób rozbudowy punktów oporu, główne i zapasowe stanowiska dla transporterów opancerzonych /BWP/, czołgów, artylerii i innych środków, rubieże ogniowe, rubieże rozwinięcia kontrataku, stanowiska dowódczo-obszerwacyjne.

Planowaną rozbudowę fortyfikacyjną rejonu obrony dokonuje się po uprzednim określaniu miejsc dla środków ogniowych i organizacji systemu ognia.

Rozbudowę fortyfikacyjną terenu w styczności z nieprzyjacielem prowadzi się z zasady, w odpowiednich kolejnościach:
a/ prace pierwszej kolejności wykonywane w ciągu 5-6 godzin /pierwszej doby/ obejmują: okopy strzelców, granatników przeciwpancernych, przeciwpancernych pocisków kierowanych, czołgów /za pomocą USCz/, szczeliny przykryte, oczyszczenie terenu w celu poprawienia warunków obserwacji i prowadzenia ognia, punkty obserwacyjne oraz częściowo rozbudowane

transzeje w gniazdach oporu drużyn i okopy dla BWP /mat. wybuch./,

b/ prace następnej kolejności wykonywane do końca pierwszej dobyⁱ w ciągu następnych 3-4 dób obejmują: wykonanie transzei i rowów łączących w punktach oporu kompanii, wykonanie okopów dla transporterów opancerzonych, rozbudowę stanowisk ogniowych, moździerzy i artylerii, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, wykonanie schronów przedpiersiowych i typu lekkiego, zapasowych punktów oporu, ukryć na sprzęt i środki transportowe, rubieży ogniowych, rozbudowę stanowisk dowódczo-obszerwacyjnych i stanowisk dowodzenia, rozbudowę pozornych punktów oporu. /zgodnie z planem maskowania operacyjnego/.

4.1. Drużyna piechoty w obronie rozbudowuje gniazdo oporu o szerokości do 100 m^{x/}.

Gniazdo oporu drużyny piechoty składa się ze stanowisk ogniowych strzelców, karabinów maszynowych, granatnika przeciwpancernego i transportera opancerzonego /BWP/.

Należy dążyć do wykonania wykopu na transporter opancerzony /BWP/ sposobem wybuchowym wykorzystując materiał wybuchowy /zestaw Nr 64/.

4.2. Pluton piechoty broni punktu o wymiarach do 400 m i głębokości 300 m. Pluton czołgów odpowiednio 500 m szerokości i 500 m głębokości.

Odstępy między drużynami wynoszą do 60 m. Rozbudowa fortyfikacyjna punktu oporu plutonu obejmuje:

- gniazda oporu drużyn;
- punkt dowódczo-obszerwacyjny dowódcy plutonu.

Łączny czas na wykonanie prac fortyfikacyjnych 66 r/dni.

4.3. Kompania piechoty broni punktu oporu o wymiarach: szerokość wzdłuż frontu do 1500 m i głębokość do 1000 m; kompania czołgów odpowiednio szerokość do 2000 m i głębokość do 1000m.

Rozbudowa fortyfikacyjna punktu oporu kompanii obejmuje:

- punkty oporu plutonów w odstępach do 400 m;
- punkt obszerwacyjno-dowódczy dowódcy kompanii;
- okop transportera opancerzonego /BWP/ dowódcy kompanii;
- schron typu lekkiego.

Gdy kompania będzie wzmocniona rozbudowuje się:

x/ Wielkość dotyczące wymiarów punktów oporu i rejonu obrony batalionu wzięto z wydawnictwa GISZ /Zasady działania pododdziałów wyposażonych w bojowe wozy piechoty /BWP/".

- okopy główne i zapasowe dla czołgów, moździerzy i kierowanych pocisków przeciwpancernych oraz stanowiska dowódczo-obszerwacyjne dowódców przydzielonych pododdziałów.

Łączny czas na wykonanie prac fortyfikacyjnych, bez uwzględnienia wzmocnienia, wynosi 320 r/dni.

4.4. Batalion piechoty z reguły broni rejonu zamykającego jeden dostępny kierunek natarcia nieprzyjaciela. Batalion broni rejonu szerokości do 5 km, głębokości do 3 km.

Rozbudowa fortyfikacyjna rejonu obrony batalionu obejmuje:

- punkty oporu kompanii;
- okopy dla moździerzy;
- punkty obserwacyjne dowódców plutonów moździerzy;
- stanowiska ogniowe 73 mm ciężkich granatników /SPG-9/;
- punkt obserwacyjny dowódcy plutonu ppane;
- ZU-23-2 + 4 - szt S 2 M;
- stanowisko dowódczo-obszerwacyjne dowódcy batalionu;
- punkt medyczny batalionu;
- punkt zaopatrzenia batalionu;
- ukrycia dla środków transportowych.

Łączny czas na wykonanie prac fortyfikacyjnych wynosi 1300 r/dni, z tego na prace pierwszej kolejności 158 r/dni.

Przy założeniu, że do prac rozbudowy fortyfikacyjnej można będzie użyć 70% stanu osobowego, stąd na wykonanie prac potrzeba około 4 dni.

4.5. Pułk zmechanizowany /pocz/ może bronić rejonu o wymiarach: 10 km szerokości i do 10 km głębokości. W ramach tego rejonu pułk zajmuje dwie pozycje. Rozbudowa fortyfikacyjna rejonu obrony pułku obejmuje:

- batalionowe rejonu obroby;
- stanowiska ogniowe artylerii;
- rubieże ogniowe czołgów i odwodu przeciwpancernego;
- rubieże rozwinięcia do kontrataku;
- rejonu rozmieszczenia odwodów i stanowiska dowodzenia.

Łączny czas na wykonanie prac fortyfikacyjnych wynosi 3000 r/dni, z tego:

- na prace pierwszej kolejności - 700 r/dni.

Główny jednak ciężar minowania manewrowego spoczywa na oddziale zaporowym. W pułku oddział zaporowy /OZap/ organizuje się w sile do plutonu saperów /tylko w obronie/.

Zasadniczym uzbrojeniem OZap są miny przeciwpancerne i materiał wybuchowy /MW/. Ilość min zależy jest od składu i szczebla, na którym OZap został zorganizowany oraz od środków transportowych /samochody, transportery, śmigłowce /. Do minowania pospiesznego wzdłuż przeszkód wodnych, plaży, wód przybrzeżnych wykorzystuje się pływające transportery gasieni-cowe /PTG/ lub pływające transportery samobieżne /PTS/.

Ustawienie min odbywa się za pomocą dwóch pochylni docze-pianych do burt samochodu, przyczepnego, układacza min PMR-3 lub pojedynczej pochylni przy ustawianiu min z transportera opancerzonego.

Jednostka minowania^{x/} plutonu wyposażonego w transportery opancerzone wynosi 450, a wyposażonego w samochody ciężarowe 600 min przeciwpancernych. Przyjmując 750 min na 1 km bieżący pola minowego pluton może ustawić 600-800 m bieżących pola minowego, w czasie 30 minut.

Oddziałowi zaporowemu wyznacza się główny i zapasowy rejon ześrodkowania, ~~zobacz załącznik~~ 1-3 kierunki minowania i na każdym kierunku 1-3 rubieże minowania oraz drogi dojazdu do nich. W czasie walki OZap najczęściej działa wspólnie z odwodem przeciwpancernym /OPpanc/, może też działać samodzielnie.

6. Niszczenia i urządzanie wozów zapor 5' / 5'

W głębi obrony pułku na kierunku najbardziej prawdopodobnego natarcia nieprzyjaciela w czasie organizacji i prowadzenia obrony przygotowuje się niszczenia.

W rejonie obrony pułku mogą znaleźć się obiekty komunika-cyjne, przemysłowe i inne urządzenia o znaczeniu taktycznym i operacyjno-strategicznym. Do niszczeń o znaczeniu taktycznym zalicza się obiekty, które mają bezpośredni wpływ na prowadze-nie walki. Niszczeniom o znaczeniu taktycznym podlegać będą drogi kołowe i kolejowe, przepusty drogowe, mosty drogowe i kolejowe na wąskich przeszkodach. Są to obiekty, których zniszczenie może zahamować tempo natarcia nieprzyjaciela.

Niszczenia o znaczeniu taktycznym wykonują pododdziały inżynierskie pułku i dywizji, niszczenia o znaczeniu operacyj-

x/ Jednostka minowania jest to ilość min jednorazowo zabierana przez OZap. Ilość zabieranych min zależy od środków transpor-towych.

no-strategicznym oddziały inżynieryjne armii i frontu.

Niszczenia przygotowywanych obiektów w zależności od ich ważności i przeznaczenia dokonuje się na rozkaz /po uzyskaniu zgody/ odpowiedniego dowódcy. Zgodę na niszczenie obiektów wydają:

- obiekty o znaczeniu taktycznym - dowódca armii;
- obiekty o znaczeniu operacyjnym - dowódca frontu;
- obiekty o znaczeniu strategicznym - naczelne dowództwo

lub dowództwo Układu Warszawskiego.

Dowódcy odpowiednich szczebli mogą zastrzec sobie prawo wydawania decyzji o zniszczeniu niektórych obiektów lub też przekazać swe uprawnienia w tym zakresie podwładnym.

Węzeł zapór jest to kompleks różnorodnych zapór inżynieryjnych i niszczeń przygotowywany w ograniczonym obszarze w powiązaniu z przeszkodami naturalnymi i systemem obrony.

Głównym elementem węzła zapór mogą być:

- most, przepust, tunel, obiekt, hydrotechniczny, węzeł komunikacyjny, odcinki dróg trudne do obejścia, wąwozy i przełęcze osiedla itp. W skład węzła zapór oprócz obiektów przygotowanych do niszczeń mogą wchodzić zapory minowe /pola minowe i grupy min/ i fortyfikacyjne /n'zawały losne, rowy ppance itp/.

Węzeł zapór może być rozbudowany na obszarze 2-5 km².

W rejonie obrony pułku mogą być przygotowane 1-2 węzły zapór. Do przygotowania jednego węzła potrzeba 0,5 - 1,0 tony materiału wybuchowego i do 500 min przeciwpancernych. Pluton saperów z odpowiednim sprzętem może przygotować węzeł zapór w ciągu 8-10 godzin.

7. Przygotowanie i utrzymanie dróg 5' / 10'

Manewr i ruch wojsk w obronie zapewnia się poprzez przygotowanie i utrzymanie systemu dróg. Drogi w obronie wykorzystuje się w celu przegrupowania pododdziałów, zajmowania wyznaczonych rejonów /obrony, ześrodkowania/, wykonania manewru drugim rzutem/ odwodem/ pułku i odwodami specjalnymi /OZap, OPpance/, wykonania kontrataków oraz zaopatrywania pododdziałów w środki materiałowo-techniczne potrzebne do prowadzenia walki.

Dowódca pułku w swojej decyzji określa ilość i kierunki przebiegu dróg oraz sposób ich przygotowania i utrzymania.

Podstawą systemu dróg w obronie stanowi istniejąca sieć dróg. System dróg w rejonie obrony pułku obejmuje:

- drogi dofrontowe - zapewniające manewr z głębi do rubieży styczności wojsk, jednocześnie są one wykorzystywane jako drogi dowozu i ewakuacji;

- drogi rokadowe zapewniające manewr wzdłuż frontu.

W rejonie obrony pułku pierwszego rzutu przygotowuje się i utrzymuje:

- drogi batalionowe dofrontowe - po jednej na każdy batalion pierwszego rzutu, biegnącej od rokady pułkowej do przedniego skraju;

- jedną drogę pułkową - dofrontową - od rejonu rozmieszczenia tyłów pułku do rokady pułkowej /z zasady przedłuża ona jedną z dróg batalionowych/;

- rokadę pułkową - przebiegającą na wysokości głównych stanowisk artylerii, zwykle między pierwszym a drugim rzutem pułku;

- drogi manewru dla potrzeb drugiego rzutu i odwodów specjalnych. Pułkową drogę dofrontową /drogę dowozu i ewakuacji/, rokadę pułkową oraz drogi npz wyprowadzające na rubież kontrataku przygotowuje i utrzymuje oddział zabezpieczenia ruchu /OZR/ zorganizowany na bazie plutonu inżynieryjno-drogowego /plid/. Pozostałe drogi utrzymują pododdziały rodzajów wojsk.

8. Zabezpieczenie inżynieryjne działań drugiego rzutu /odvodu/

Zabezpieczenie inżynieryjne działań bojowych drugiego rzutu /odvodu/ pułku w czasie walki obejmuje:

- wykonanie przedsięwzięć inżynieryjnych zapewniających szybki manewr pododdziałów na zagrożone kierunki /zamiana batalionu pierwszego rzutu obezwładnionego bronią jądrową, zajęcie zapasowego rejonu obrony itd/;

- sprawne wyjście batalionu czołgów na rubież ogniowe;

- zabezpieczenie kontrataku drugiego rzutu.

Do zasadniczych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego kontrataków drugiego rzutu /odvodu/ pułku należy zaliczyć:

- przygotowanie i utrzymanie dróg wyprowadzających z rejonów ich ześrodkowania do rubieży kontrataku;
- rozpoznanie i rozbudowa pod względem inżynieryjnym rubieży rozwinięcia;
- wykonanie przejść w zaporach i przeszkodach na kierunku kontrataku;
- osłona zaporami skrzydeł kontraktujących pododdziałów;
- umocnienie odzyskanych rubieży.

9. Udział w likwidacji skutków uderzeń jądrowych nieprzyjaciela

Likwidację skutków uderzeń jądrowych realizuje się celem odtwarzania w krótkim czasie gotowości bojowej wojsk i pracy tyłów oraz stworzenia warunków zapewniających pomyślne wykonanie postawionych zadań.

Organizacja likwidacji skutków uderzeń broni jądrowej nieprzyjaciela należy do obowiązków dowódców wszystkich szczebli. W pracach związanych z likwidacją tych skutków udział biorą wszystkie rodzaje wojsk, wojska specjalne i służby.

Pododdziały inżynieryjne wykonują we wskazanym im rejonie prace wymagające specjalnego przygotowania żołnierzy i użycia maszyn inżynieryjnych.

Do zasadniczych prac wykonywanych przez pododdziały inżynieryjne należy zaliczyć:

- odtwarzanie systemu zapór oraz budowa zapór dodatkowych w celu zamknięcia luk i wylomów w obronie, powstałych w wyniku uderzeń jądrowych nieprzyjaciela;
- odtwarzanie systemu dróg w rejonie obrony pułku /odbudowa zniszczonych odcinków dróg lub przygotowanie objazdów, a w koniecznych wypadkach przeprowadzenie dezaktywacji skażonych odcinków dróg, odbudowa mostów itp./;
- usuwanie zawałów w celu umożliwienia wydostania się ludzi z ukryć schronów i okopów;
- udział w gaszeniu pożarów.

10. Zasady wykorzystania kszp pz /pcz/ w obronie . . . 5' /5'

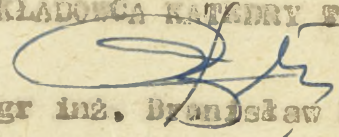
- drżniż - wykorzystuje się do rozpoznania inżynieryjnego organizując IP0 lub w razie potrzeby IPB;
- plesp w okresie organizacji obrony wykorzystuje się do minowania i przygotowania przeszczeń, a na okres walki obronnej organizuje się z niego. Szap pułku, który wyposażono się w 2-3 jednostki minowania;
- plid - wykorzystuje się do utrzymania pułkowej drogi dofrontowej i roszady pułku;
- dr przewożu trałów i USCz - na rozkaz dostarcza do rejonu działania kcz lemieszce USCz i trały KRT-5,

11. Podanie literatury i odpowiedzi na pytania 3' /5'

Wykaz literatury

1. Regulamin walki Sił Zbrojnych PRL. Nr bibl. 010965 pkt. 472 str. 241.
2. Zabezpieczenie inżynieryjne walki. Nr bibl. 013832 str. 84-106.
3. Ogólne zasady organizacji zabezpieczenia inżynieryjnego walki i dowodzenie wojskami inżynieryjnymi /pułk, dywizja/ opracowanie gen. bryg. mgr inż. Czesław Piotrowskiego. 016022
4. Zasady zabezpieczenia inżynieryjnego obrony pułku /skrypt/ Nr bibl. Pf 50.
5. Zbiór norm operacyjno-taktycznych wykonywania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego działań bojowych wojsk. Sygn. Inż. 362/79.
6. Działanie oddziałów i pododdziałów wojsk inżynieryjnych w zasadniczych rodzajach walki /pułk, dywizja/. Sygn. Inż. 35/72. Nr bibl. 016229.

OPRACOWAŁ
ST. WYKŁADONKA KATEDRY TW Inż.

płk mgr inż. Brandstał PAWŁOWSKI

Wykonano w 4 egz.

Egz. Nr 1 -4. Bibl. Szkol.
Wyk. płk PAWŁOWSKI
Druk AG. dn. 18.01.79r
Nr ks. Pf 307/Inż.

BIBLIOTEKA PAŃSTWA ASW
Archiwum Państwa obywateli specjalnych
№ ewid. _____

44 236

BIBLIOTEKA SEKRETARIATU GZ
№ ewid. 9/671
GEN. BAK. SWIETCZYNSKI